

мо зданіа-та да бѣдѣтъ.

Като са останови въ Цариградъ Султанъ Мохамедъ прѣдпріе да распространи царство-то си; съ 200,000 войска по сѣхъ и 200 кораби по Дунава нападна на Бѣлградъ, който бѣше тогази въ маджарски рѣцѣ; но вър-лый Анко Сивиненинъ (Уніадъ) го принѣди да са върне. Мохамедъ са закле да уништити непріатели-тѣ си, и въ 1461—865 отне отъ Венеціани-тѣ Негропонтъ, като изгуби до 50 хиляди отъ войска-та си и 30 кораби; съб-ръ пръвзе Мореа, Крымъ, Боснѣ; покори Вла-хїѣ; оваада трапѣзанско-то царство, по-роби царя мѣ Давида и го окова въ желѣза, и зби седемтъхъ мѣ сынове, а осмий са петѣр-чи и останѣ живъ. Мохамедъ II-ый проводи е-ще силнѣ флотъ (корабейна) съ 100,000 вой-ска да прѣвземе Родосъ, сто дена държахъ на обсада Турци-тѣ този островъ и не можехъ да го зематъ; Самъ Мохамедъ са намери да иде, но прѣвари го смъртъ, и ѹмрѣ на Текирѣ-чаирѣ до Вейбизе 3 Мая 1481—886. Живѣ 55 год., а царѣва 31 самъ и 5 съ баща си, погребохъ го въ Цариградъ. — Той са нарече Фетихъ (за-воеватель) защото завоева цариградско-то цар-